

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/256/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815210665
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7815210665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne Z. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., L. XXX, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom Bratislava, Zámocká 26, proti žalovanému U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., W. XXXX/X, zast. JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom, so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 21, o zaplatenie 589,23 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 6C/667/2015-84 zo 7.3.2017 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 589,23 € s prísl.

O d m i e t a odvolanie proti výroku o vylúčení vzájomnej žaloby na samostatné konanie.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 589,23 € s úrokom z omeškania vo výške 8,08 % ročne od 21.10.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vzájomnú žalobu žalovaného na zaplatenie 7.410,77 € s prísl. vylúčil na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto konania.

2. V plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobkyne, ktorú skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným spoločne ako manželia uzavreli dňa 16. 9.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0511697364 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 100.000,- Sk. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rožňava, právoplatným dňa 17.9.2009. Úver, ktorý je už splatený, po rozvode manželstva splácala výlučne žalobkyňa. Od októbra 2013 do júla 2015 zaplatila žalobkyňa na úvere spolu sumu 1.178,46 € a od žalovaného sa domáhala vyplatenia 1/2 ňou zaplatenej sumy, t.j. 589,23 €.

3. Žalovaný v odôvodnenom odpore proti platobnému rozkazu 6C/667/2015-32 z 13.11.2015, ktorým súd vo veci rozhodol, nepoprel nárok žalobkyne, poukázal však na to, že strany sporu ako manželia uzatvorili dňa 28.09.2005 nájomnú zmluvu so Stavebným bytovým družstvom E. k štvorzbovému bytu č. XX, v bytovom dome súp. č. XXX na ul. L. v Y. o veľkosti XX,XX m², zapísaného na LV XXXX k. ú. Y., ku ktorému bolo právo spoločného nájmu zrušené rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/75/2014 zo 4.5.2015, a za jeho budúceho nájomcu bola určená žalobkyňa. Preto mu z titulu zániku práva spoločného nájmu družstevného bytu vzniklo právo na vyplatenie polovice hodnoty členského podielu v bytovom družstve. Pokiaľ nebol podaný návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode a v uvedenej lehote nedošlo ani k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou, tak ako je to v tomto prípade,

platí nevyvrátiteľná domnienka vyporiadania podľa zásad uvedených v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, t.j., že ohľadne hnutelných vecí sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva užíval ako vlastníci pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti a o ostatných hnutelných a nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a podiely oboch manželov sú rovnaké. Žalovaný vyjadril názor, že to isté platí primerane aj o ostatných majetkových právach, teda aj pre členský podiel z titulu spoločného členstva manželov v bytovom družstve, a tak analogicky aj pre toto právo platí režim podielového spoluvlastníctva, pričom podiely oboch bývalých manželov sú rovnaké. Okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zrušení spoločného nájmu k predmetnému družstevnému bytu a určení žalobkyne za výlučnú nájomníčku predmetného bytu, došlo k zániku podielového spoluvlastníctva strán sporu k členskému podielu v bytovom družstve. Žalovaný má za to, že hodnota členského podielu t. č. predstavuje sumu 16.000 €, preto po započítaní žalobkyňou žalovanej sumy navrhol vydať rozsudok, ktorým súd uloží povinnosť žalobkyňi zaplatiť mu 7.410,777 € s 5,05 % ročným úrokom z omeškania odo dňa podania odporu na súd do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

4. Žalobkyňa sa nestotožnila s právnym názorom žalovaného, že okamihom zániku spoločného nájmu k družstevnému bytu došlo k zániku podielového spoluvlastníctva strán sporu k členskému podielu v bytovom družstve. Strany sporu sa titulom nájomnej zmluvy s prenajímateľom (SBD Rožňava) uzavretej dňa 28.9.2005 stali spoločnými členmi SBD z dôvodu, že v tom čase vystupovali v zmluvnom vzťahu spoločne ako nájomcovia, pretože boli manželia. Spoločné členstvo manželov v SBD vzniknuté na základe nájomnej zmluvy o prenechaní družstevného bytu do užívania je právnym inštitútom, ktorý nemá žiadnu právnu viazanosť so spoločným nájmom k predmetnému družstevnému bytu, a preto zrušenie práva spoločného nájmu bytu, ktoré nastalo s právoplatnosťou dňom 5.6.2015, nezakladá právny nárok na vyporiadanie hodnoty členských práv a povinností. Žalobkyňa po rozvode manželstva so žalovaným (17.10.2009) užívala predmetný družstevný byt výlučne sama s tromi maloletými deťmi, pričom žalovaný sa z predmetného bytu dobrovoľne vysťahoval v mesiaci máj 2009, a následne sa dňa 10.2.2012 odhlásil aj z trvalého pobytu na tomto mieste. Žalovaný sa dobrovoľne odsťahoval z družstevného bytu, preto platí právna domnienka, že majetkové práva, ku ktorým nesporne patrí aj členský podiel v družstevnom byte, patria tomu, kto predmetný byt užíva. Na vyporiadanie hodnoty členských práv sa vzťahuje 3-ročná premlčacia lehota plynúca od zániku manželstva, t.j. v danom prípade od 17.10.2009, ktorú lehotu žalovaný nevyužil, nepožiadaval o vyporiadanie majetkových práv patriacich do BSM, a preto žalobkyňa vzniesla námietku premlčania voči návrhu žalovaného na vyplatenie hodnoty členského podielu. Navyše byt v lokalite Dobšiná má v súčasnosti trhovú hodnotu cca 10.000 €. Predmetom sporu je 1/2 ňou vyplnenej sumy z titulu splátkového úveru, ktorý uzavreli strany sporu ako manželia, avšak žalovaný predmetný splátkový úver nesplácal a sumu 1.178,48 € vyplatila žalobkyňa. Protinávrh žalovaného podaný v odpore proti platobnému rozkazu považuje žalobkyňa za samostatný návrh žalovaného nesúvisiaci s predmetom žaloby. Dokazovanie v danej veci je nad rámec dokazovania vo veci žaloby, ktorú podala žalobkyňa, preto navrhla vylúčiť na samostatné konanie žalovaným uplatnený návrh.

5. Podľa názoru žalovaného námietka premlčania vznesená žalobkyňou je nedôvodná. Nesúhlasil s tvrdením, že na vyporiadanie hodnoty členských práv a povinností spojených so zaniknutým členstvom v bytovom družstve sa vzťahuje 3 ročná premlčacia lehota začínajúca plynúť od zániku manželstva. Právo spoločného nájmu k družstevnému bytu bolo zrušené rozhodnutím súdu sp. zn. 12C/75/2014 zo 4.5.2015, minimálne do tejto doby sa jednalo o právo spoločné, ktoré sa zánikom manželstva nemohlo premlčať, pretože k jeho zrušeniu došlo až citovaným rozhodnutím. Návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode podaný nebol, preto k vyporiadaniu BSM došlo podľa zásad uvedených v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, čo znamená, že pre členský podiel z titulu spoločného členstva manželov v bytovom družstve platí režim podielového spoluvlastníctva. Skutočnosť odsťahovania sa zo spoločného družstevného bytu, ani zmena trvalého pobytu (má len evidenčný charakter) nemajú žiaden dopad na zrušenie, ani vyporiadanie členského podielu. K vzájomnej žalobe, uviedol, že túto môže súd vylúčiť na samostatné konanie len vtedy, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Podmienkou na spojenie vecí je hospodárnosť konania, začatie sa konaní pred tým istým súdom a skutková súvislosť, alebo to, že spor sa týka tých istých strán. Žalovaný má za to, že všetky zákonné podmienky v zmysle § 166 ods. 1 CSP sú splnené, keď je nepochybné, že sa spor týka tých istých strán, navyše sa v oboch prípadoch jedná o peňažnú pohľadávku, ktorú si navyše žalovaný voči pohľadávke započítava a je hospodárne, aby súd v merite veci rozhodol v tomto konaní.

6. Súd po vykonaní dokazovania uzavrel, že strany sporu na strane jednej ešte ako manželia (dlžníci) uzavreli dňa 16.9.2005 s veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej im veriteľ poskytol spotrebný úver 100.000,-Sk, s konečnou splatnosťou úveru 20.7.2015 a výškou mesačnej splátky 48,39 €, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Rožňava 4C 63/2009-41 z 27.8.2009, právoplatným 17.10.2009, že žalobkyňa v období od 20.10.2013 do 20.7.2015 uhradila na predmetnom úvere sumu 1.178,46 €. Konštatoval, že nárok žalobkyne žalovaný nespochybňoval. Zmluvu o splátkovom úvere zo 16.9.2005 strany sporu podpísali ako dlžníci - spoludlžníci a teda z povahy tohto plnenia vyplynulo, že bol založený spoločný záväzok viacerých dlžníkov voči tomu istému veriteľovi, pričom podiely dlžníkov na dlhu boli rovnaké. Žalobkyňa ako dlžník splnila viac než zodpovedalo vzájomnému pomeru medzi dlžníkmi, a tak jej vznikol voči žalovanému následný postih - regres vo výške 1/2 z celkovo uhradenej čiastky veriteľovi. Súd preto zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, keď zaňho plnila to, čo podľa práva mal plniť sám) vo výške 589,23 € so zákonnými úrokmi z omeškania.

7. Právne súd vec žalobkyne posúdil podľa sa § 454, § 511 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. Po citácii § 147 ods. 1, 2, 4, § 166 ods. 1, 2 CSP súd rozhodol o vylúčení vzájomnej žaloby podanej žalovaným na samostatné konanie, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto konania, pretože dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Konštatoval, že z podanej žaloby a vzájomnej žaloby je síce zrejmé, že sa týkajú tých istých strán, ale skutkovo spolu súvisia len v tom, že ide o peňažnú pohľadávku. Ďalej súd argumentoval, že zatiaľ čo žaloba žalobkyne, ktorej právny základ je v stranami sporu uzavretom splátkovom úvere, bola preukázaná pripojenými listinnými dôkazmi a nakoniec medzi stranami sporu ňou uplatnený nárok ani nebol sporný, vzájomná žaloba sa týka vyporiadania členského podielu a evidentne bude vyžadovať rozsiahle dokazovanie, pričom sám žalovaný vo svojom podaní už poukazuje na skutočnosť, že pravdepodobne bude potrebné vo veci nariadiť aj znalecké dokazovanie. Podľa názoru súdu nie sú splnené podmienky na spojenie vecí práve s poukazom na hospodárnosť konania a to najmä vo vzťahu k žalobkyňi, kedy by nebolo možné ani hovoriť o spravodlivom rozhodnutí, vzhľadom na ňou uplatnený a v konaní preukázaný nárok.

9. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Uviedol, že je pravdou, že nárok žalobkyne čo do dôvodu a výšky od počiatku nespochybňoval. Svoju obranu však založil na započítaní svojej pohľadávky z titulu zániku práva spoločného nájmu družstevného bytu. Pokiaľ by nenapadol rozsudok v celom rozsahu, stal by sa tento exekučným titulom vedúcim k exekúcii, vzniku ďalších trov ba až k výkonu rozhodnutia, a tak by jeho obrana v konaní bola neúspešná, o to viac, že mu jeho momentálna finančná situácia neumožňuje žalobkyňi žalovanú sumu zaplatiť. Preto sa rozhodol pre vzájomnú žalobu. Zdôraznil, že z doslovného výkladu § 147, § 166 CSP vyplýva, že súd môže vzájomnú žalobu vylúčiť na samostatné konanie, ale len za predpokladu, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Citoval ust. § 166 ods. 1 CSP a dôvodil, že súd mal za to, že v danom prípade neboli dané podmienky na spojenie vecí a to napriek tomu, že o splnení podmienky začatia konania pred tým istým súdom v posudzovanej veci nie sú pochyby a hoci zákon vyžaduje splnenie len jednej z podmienok uvedených v § 166 ods. 1 pod písm. b/ alebo c/ CSP, súd uviedol splnenie oboch a síce, že sa týkajú tých istých strán ako aj skutkovú súvislosť v tom, že sa jedná o peňažnú pohľadávku. Navyše zákonodarca hospodárnosťou konania v zmysle § 166 ods. 1 CSP nemal na mysli hospodárnosť účastníkov, ale naopak hospodárnosť súdnych konaní, keď sa vec tých istých strán alebo skutkovo súvisiacich vecí prejedná a rozhodne v jednom konaní. Vyjadril názor, že si nemyslí, že v prípade jeho vzájomnej žaloby by bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie.

10. Žalobkyňa navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnila si náhradu trov konania. Argumentovala, že žalovaný jej nárok nespochybnil. Nárok žalovaného na započítanie jeho pohľadávky z titulu zániku práva spoločného nájmu družstevného bytu neuznala, hodnota členského podielu v sume 16.000 € je nereálna, neprimerane vysoká a nie je jednoznačné, či majetkové práva, tak ako to uvádza žalovaný, sú v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov. Žalobkyňa opodstatnenosť ňou uplatneného nároku preukázala listinnými dôkazmi, tento nebol sporný ani medzi stranami sporu, preto bolo spravodlivé, že súd o tomto nároku rozhodol. Podmienky na spojenie vecí v danom prípade neboli

splnené, nebolo v záujme hospodárnosti spojiť na spoločné konanie, ktoré spolu skutkovo nesúvisia, aj keď sa týkajú tých istých strán sporu. Vzájomná žaloba z titulu vyporiadania členského podielu k družstevnému bytu po zániku práva spoločného nájmu bytu je vec, ktorá sa skutkovo nehodí na spojenie so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, a to predovšetkým z dôvodu hospodárnosti.

11. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP).

12. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Pri zmenách právnych predpisov procesnoprávnej povahy platí zásada (vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku výslovne vyjadrená v § 470 ods. 1 CSP), že nové procesné právo (jeho zmeny) platí odo dňa nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy (Civilného sporového poriadku) i pre konania (spory) začaté pred nadobudnutím jej účinnosti.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil dňa 3.5.2018 na úradnej tabuli súdu v súlade s § 378 a § 219 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že rozsudok vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

15. Podľa § 147 ods. 1-4 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, by bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.-

16. V zmysle cit. zákonného ustanovenia, ak sa vo vzájomnej žalobe uvádzajú veci, ktoré nevykazujú žiadnu skutkovú súvislosť, môže súd rozhodnúť o vylúčení vecí na samostatné konanie.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že na rozdiel od nároku žalobkyne, ktorý žalovaný nespochybňoval ani nenamietal a preto si rozhodnutie o ňom nevyžadovalo ďalšie dokazovanie, nárok uplatnený žalovaným vzájomnou žalobou nie je taký jednoznačný, žalobkyňa sa s ním nestotožňuje, vzniesla námietku premlčania, namieta ho čo do jeho základu a aj výšky, preto si bude vyžadovať dokazovanie, pričom samotný žalovaný vo svojom podaní zo 7.1.2016 uvádza, že ak žalobkyňa spochybňuje ním udávanú hodnotu členského podielu bytu 16.000 €, nebráni sa ani znaleckému dokazovaniu. Za takýchto okolností súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vzájomnú žalobu žalovaného vylúčil na samostatné konanie aj z dôvodu hospodárnosti konania o žalobe žalobkyne.

18. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o vylúčení vzájomnej žaloby na samostatné konanie má charakter uznesenia (aj keď o ňom súd prvej inštancie rozhodol v rámci rozsudku) proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 v nadväznosti na § 357 CSP).

19. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

20. Pretože Civilný sporový poriadok vylučuje odvolací prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie o vylúčení vzájomnej žaloby na samostatné konanie, odvolací súd odmietol odvolanie proti tomuto výroku napadnutého rozsudku.

21. Pokiaľ ide o rozsudok vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný plniť žalobkyňu, odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a dôvodov napadnutého rozsudku konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú, že by opomenul

niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia jeho dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie i zákonu zodpovedajúcimi dôvodmi rozsudku v tejto časti, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

23. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by preňho ako žalovaného privodili priaznivé rozhodnutie. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o uplatnenom nároku vo vzťahu k odvolateľovi.

24. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe žalobkyne vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku v napadnutom výroku, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a rozsudok v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil.

26. Žalovaný ako odvolateľ nemal úspech v odvolacom konaní, žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2, § 396 ods. 1 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).